

از ————— ج

- ۲ -

تک نوازی - همنوازی

موسیقی جاز معمولاً هم بصورت «سلو» و هم بصورت دسته جمعی نواخته می شود و ریشه این تک نوازی با همنوازی از آفریقای غربی گرفته شده است. در آفریقای غربی مانند سایر اقوام طبیعی به صدا و رنگ آمیزی و قدرت بیان صدا اهمیت بیشتری قائلند تا با اصطلاح «تمیز بودن صدا» یعنی همان چیزی که در موسیقی اروپایی آنرا سبیل زیبایی صدا می دانند.

برای نمونه می توان به صداهایی که از گلو خارج می شود و یک فرد غیر آفریقایی قادر به تقلید آن نیست، اشاره کرد. این صداهای که هم در مکالمات و هم در موسیقی آفریقاییان بکار می رود از نظر ما نازیبا و از نظر آنان گویا و زیباست.

تکنیک هنرمندانه و تمیز خاص ساز «سلو» در موسیقی جاز، نمودار کاملی از این نوع طرز تفکر است، باین معنی که چون پایه اصلی سازهای «سلو» در موسیقی جاز ترانه های محلی است، طبعاً نوازنده جاز همان چیزی را انتخاب و اجرا می کند که در موسیقی محلی آوازی موجود است. در واقع اجرای موسیقی جاز را بوسیله ساز «سلو» جز تقلید موسیقی آوازی چیز دیگری نمی توان دانست.

با ذکر مقدمه‌ای که گذشت اینک باید دید که با چنین طرز تفکر نوازندگی ، سرنوشت يك ارکستر و هم‌نوازی ارکستر بچه صورتی امکان پذیر است. در پاسخ باید گفت که در مورد هم‌نوازی جاز امر تازه‌ای رخ نمی‌دهد ؛ باین ترتیب که عین همان تکنیکی که نوازندگان در حال تک‌نوازی دارا می‌باشند، داخل ارکستر می‌شود و تمام نوازندگان همان فورم نوازندگی را که در موسیقی «سلو» بکار می‌برند، در هم‌نوازی ادامه می‌دهند .

در اثر این همکاری صداها و عوامل زیر ایجاد می‌شوند :

۱ - صداهای کثیف Dirty Notes .

۲ - « بیراسیون » و « کلیساندو » های بزرگ .

۳ - صداهائی که با اصطلاح مالیده یا غفلتاً کوبیده می‌شوند که در انگلیسی

با آنها Whip یا Swear می‌گویند .

۴ - برخی از نوازندگان عمداً صداهائی را که ارتعاشات کمتری دارند پایین‌تر

از «تونالیته» معمول می‌نوازند و بعد از مدتی با کمال هنرمندی آنها را با «تونالیته»

آهنگ تطبیق می‌کنند .

۵ - بعضی از صدا ابتدا بسیار قوی اجرا می‌گردند و بعد از مدتی از شدت

آنها کاسته می‌شود ؛ در همان حال نوازنده ارج صدا را نیز تغییر میدهد .

کوشش نوازندگان جاز در نشان دادن حالات فوق بیشتر برای آن است که

طبیعی‌ترین فورم صوتی آدمی را که همان « صحبت کردن » است روی ساز خود بازگو

کنند و برای نیل باین هدف از تمام امکانات موجود در تکنیک نواختن و نفس کشیدن

و غیره استفاده می‌کنند . صدای هر سازی گویای شخصیت و کاراکتر نوازنده آن است

و با کمی توجه می‌توان دریافت که هر نوازنده «تن» مخصوصی دارد که با آسانی قابل

تشخیص است و برای دیگران قابل تقلید نیست .

ملودیک و هارمونیک رتال جامع علوم انسانی

فورم ملودیک موسیقی جاز امریکائی یکی از جالب‌ترین نکات این سیستم

موسیقی می‌باشد؛ بخصوص که این فورم ملودیک با تحولاتی نیز همراه بوده است .

همانطور که اشاره شد در اوایل قرن هفدهم که بومیان آفریقائی وارد امریکا

شدند سنن موسیقی خود را اذ دست ندادند و تاجائی که ممکن بود آنها را با سنن مشابه

وطن جدید خود تطبیق کردند و نوع جدیدی از موسیقی بوجود آوردند .

این هم‌آهنگی عبارت بود از تلفیق ضربهای آفریقائی با ضربهای موجود در

امریکا ؛ و در اثر همین هم‌آهنگی ضربهای جدیدی بوجود آمد که برای عالم موسیقی

کاملاً تازه‌گی داشت . البته خصوصیات هنری موسیقی بومیان آفریقائی منحصر به -

ضرب نبود ، چه آنان ملودی را نیز بقاره جدید با رمغان آوردند .

در باره گام با گام‌های مختلف این «ملودی»ها اطلاعاتی در دست نیست و

عقاید محققین در این مورد بسیار مختلف است. برخی معتقدند که بومیان آفریقایی یک گام بیشتر نداشتند، در صورتی که عده دیگری عقیده دارند که چون اقوام مختلف آفریقایی بآمریکا آمدند، می توان پذیرفت که گام های مختلفی نیز وارد امریکا شده است.

چون مدارك معتبری در دست نداریم، از بحث درباره گام یا گام هایی که در قرن هفده وارد امریکا شد، خودداری می کنیم، فقط این نکته را مورد بررسی قرار می دهیم که در آن روزگار سیستم گام ناشناخته ای وارد امریکا و بخصوص مناطق مستعمراتی شد که سرنوشتی نظیر سرنوشت ضرب های بومیان آفریقایی یافت، یعنی همان تحولی که از نظر ضرب در امریکا بوجود آمد (به شماره گذشته مجله موسیقی مراجعه شود) گریبانگیر سیستم گام آنها هم گردید.

این تحول را می توان «حل شدن سیستم گام آفریقایی در گام دیاتونیک اروپایی مقیم امریکا» ذکر کرد. در واقع حل شدن گام آفریقایی در گام دیاتونیک اروپایی باعث تغییراتی در این گام گردید که نتیجه آن در شکل زیرین دیده می شود:

۱- گام دیاتونیک اروپایی

۲- گام جدید آفریقای اروپایی

در اثر این تلفیق دو تغییر کلی در گام دیاتونیک و در فواصل سوم و هفتم بوجود آمد. این فواصل که «نویرازی» نام دارند در اصطلاح جاز «نوت های بلو» خوانده می شوند. علت این وجه تمایز آن است که این فواصل در هنرهای بطور استادانه ای اجرا می شوند، باین صورت که وقتی فواصل سوم و هفتم بزرگ دیاتونیک بکار می روند، فواصل سوم و هفتم کوچک هم بصورت مداوم یا متناوب آنها را همراهی می کنند و باین ترتیب یک سری فواصل جدید وارد ملودی می شود. این سیستم اجرا همان چیزی است که پایه های ملودیک «بلوز» روی آن قرار گرفته است.

Blues - ۳ Blue Notes - ۲ Neuralgie - ۱

این گام تازه که «گام بلرز» نامیده می‌شود با خصوصیات ظاهری خود کامل‌تر از گام دیاتونیک اروپایی می‌باشد.

دلیل مهمی که بومیان امریکا گام جدید «آفرو اروپایی» را وضع کرده و موسیقی خود را بر روی آن بنیان نهادند، آنست که «مدالیت» یک ملودی از نقطه نظر فواصل حل شونده (مثل می و فا یا سی و دو) برای بومیان امریکا و بطور کلی نژادهای غیر سفید خالی از مفهوم است. مثلا اروپائیان بر حسب عادت از حل «سانبیل» لذت خاصی می‌برند، در حالی که بومیان بآن توجهی ندارند. بهمین سبب بومیان افریقائی به فواصل گام دیاتونیک علاقه‌ای نشان ندادند و آنرا بمیل خود تغییر دادند.

این تغییر گام دیاتونیک یک امر تصنیفی نبود بلکه چون بومیان به خداپان و معتقدات جادویی خود پایبند بودند؛ می‌پنداشتند که موسیقی هم از عوامل خدائی و وسیله عبادت و جادو است؛ باین جهت حاضر نبودند گامی را بپذیرند که فواصل آن با فواصل طبیعی گام موسیقی خودشان مغایرت داشت.

برای مثال می‌توان گفت که فاصله سوم که در گام دیاتونیک بصورت بزرگ و کوچک و غیره بکار می‌رود برای بومیان بمناسبت پای بندی به سنن دیرینه آنان، قابل قبول نبود و در نتیجه فاصله مزبور را طوری اجرا می‌کردند که بین سوم بزرگ و سوم کوچک قرار می‌گرفت. همین امر را در مورد فاصله هفتم نیز بکار می‌بردند و بجای فواصل معمول در گام دیاتونیک به یک فاصله «خنثی» دست می‌یافتند.

عدم توجه به فاصله «سانبیل» منحصر به بومیان افریقائی نبود؛ بلکه اقوام Kelt نیز که در قسمت‌های جنوبی فرانسه و شمال ایتالیا و نیز برخی از نقاط آلمان و انگلستان و در ناحیه ایرلند و اسکاتلند زندگی می‌کنند با این فاصله مأنوس نبودند و آنرا برای تفهیم موسیقی خود لازم نمی‌دانستند، در حالی که امروز این فاصله در نواحی مذکور هم رسوخ پیدا کرده و بصورت طبیعی درآمده است.

این نوع طرز تشخیص فاصله که در اقوام اروپائی و افریقائی وجود داشت، در امریکا به مانع بزرگی برخورد که آهنگهای محلی و بومی امریکائی بود. در اثر برخورد و تلفیق این دو «ملودی» یکی از بزرگترین و مهم‌ترین مکاتب جاز یعنی موسیقی «سپریجوال» بوجود آمد. ناگفته نماند که این آمیزش سبب پیشرفت و تکامل موسیقی بداهه ۲۰۰ نیز گردید.

درک موسیقی جاز و بخصوص «بلوز» برای همگان یکسان نیست. اروپائیان و کسانی که گوششان به موسیقی اروپائی عادت دارد این موسیقی را نوع رومانیتیک جا بجا شدن «ماژور» و «مینور» می‌دانند و معتقدند که موسیقی مزبور گام «ماژور»ی است که فاصله هفتم آن کوچک است.

این تعبیر غلط باعث می‌شود که اروپائیان نتوانند آنطور که باید و شاید موسیقی جاز را اجرا نمایند. آنان پس از تقلید بسیار نوعی موسیقی آفریدند که نیمه کلاسیک و نیمه جاز است و نمونه بارز آن « راپسودی در بلو » اثر جرج گرشوین می‌باشد.

هارمونیك

هارمونی جاز امریکائی بطرز قابل ملاحظه‌ای اروپائی است. با این تفاوت که این هارمونی در موسیقی جاز بستگی تام به ملودی و تأثیر خارجی آن دارد. این تأثیر ملودی را در هارمونی می‌توان بصورت زیر خلاصه نمود:

آکوردهای هفتم دومینانت حل نمی‌شود بلکه بهمان صورت اول باقی می‌ماند ولی فواصل سوم کوچک و سوم بزرگ در چین حرکت متناوب پیوسته با آکوردهای بزرگ همراه است و آنان را همراهی می‌کند.

تاریخ موسیقی جاز نشان می‌دهد که هارمونی بصور مختلف در آن راه یافته و حتی گاهی بصورت هارمونی «بی تونال» خودنمایی کرده است؛ با وجود این، هارمونی مزبور همیشه در چهار دیواری هارمونی اروپائی قرار گرفته و هرگز از آن تجاوز ننموده است.

در حقیقت تنها هارمونی موسیقی جاز است که در آن چیز تازه‌ای دیده نمی‌شود، زیرا هارمونی اروپائی بی‌روبر ایام جای خود را در آن باز کرده و بصورت خاصی تثبیت گردیده است. ۴.

دکتر خاچی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

در شماره آینده:

ریشه‌های فولکلوری جاز از جنبه تاریخی

Rhapsody in Blue - ۱

۴ - مآخذی که در تدوین این مقاله مورد استفاده قرار گرفته در شماره‌های آینده ذکر خواهد شد.